

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/23/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415207382
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Frimmelová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1415207382.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Frimmelovej a sudcov Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a JUDr. Valérie Kleinovej v právnej veci navrhovateľky: O.. S.O. J., L.. XX.XX.XXXX, P. J. L. P. XX, T., občan Slovenskej republiky, zastúpená: JUDr. Kristína Rigová, advokát, so sídlom Štúrova 44, Košice, proti povinnému: I.. P. J., G., L.. XX.XX.XXXX, P. J. I. D. XX, J., občan Slovenskej republiky, o určenie výživného na manželku, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 06. septembra 2017 č.k. 11C 330/2015-710 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol návrh navrhovateľky, ktorým sa proti povinnému domáhala uloženia povinnosti výživného na manželku vo výške 500,-eur mesačne počnúc podaním návrhu dňa 01.06.2015 a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Vychádzal z návrhu navrhovateľky, podľa ktorého manželstvo s povinným -odporcom uzavrela dňa 25.10.2008, od 28.10.2014 sú v rozvodovom konaní, v ktorom je manžel navrhovateľom; konanie je vedené na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 13P/281/2014. Z manželstva sa im narodil dňa XX.XX.XXXX syn Tomáš a dňa XX.XX.XXXX dcéra Amélia. Odporca sa vo februári 2014 odsťahoval zo spoločnej domácnosti v Bratislave (bytu patriaceho odporcovi). Pre neustále ataky zo strany odporcu, ako aj kvôli svojej zlej finančnej situácii, sa v decembri 2014 odsťahovala s deťmi k matke do T.. Odvtedy spolu s odporcom len veľmi ťažko komunikujú, celá starostlivosť o deti je na jej pleciach, pričom poberá len rodičovský príspevok a prídavky na deti vo výške spolu 250,24 eur. Ďalej uviedla, že je na rodičovskej dovolenke, je študentkou denného doktorandského štúdia na G. V. A. T. E. J., pričom odo dňa 31.01.2015 jej z dôvodu prekročenia štandardnej dĺžky štúdia nie je vyplácané žiadne štipendium. Odporca jej na základe vlastného uváženia prispieva na deti sumou 200,- eur mesačne na dieťa. Na jej výživu odporca neprispieva žiadnou sumou. Odporca pracuje ako advokát v spoločnosti S. T. - I.. P. J., G., D..O..M., v ktorej je jediným spoločníkom a konateľom, pričom táto spoločnosť má uzatvorenú exkluzívnu zmluvu o poskytovaní právnych služieb so spoločnosťou Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., z ktorej má príjem vo výške 4652,- eur brutto. Odporca je tiež jediným spoločníkom a konateľom v spoločnosti RB equity, s.r.o.. Jej výdavky na detské jasle dcéry predstavujú mesačne približne 250,- eur, náklady na škôlku syna sú 50,- eur mesačne. Náklady na prevoz detí do jaslí a škôlky činia 60,- eur mesačne, strava pre deti je 200,- eur mesačne, oblečenie na deti približne 100,- eur mesačne. Výdavky na seba nevie zdokladovať, keďže nemá peniaze ani na základné potreby pre svoj život. Svojej mame prispieva mesačne sumou 200,- eur na domácnosť. Mesačné náklady na výživné na seba (strava, ošatenie, hygienické potreby, zdravotná starostlivosť, lieky, veci osobnej potreby) odhadla približne na 500,- eur.

Podľa navrhovateľky v zmysle zákona o rodine má byť životná úroveň oboch manželov v zásade rovnaká, pričom pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na starostlivosť o domácnosť.

3. Dal do pozornosti, že na preukázanie svojich tvrdení navrhovateľka predložila kópiu návrhu odporcu na rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv, kópiu sobášneho listu navrhovateľky a odporcu, kópie rodných listov detí navrhovateľky a odporcu, čiastočný výpis z listu vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie K. L. E., kópiu potvrdenia Univerzity Komenského o doktorandskom štúdiu, kópiu potvrdenia o poberaní prídavku na dieťa na rok 2015, kópiu potvrdenia o poberaní rodičovského príspevku na rok 2015, kópiu poberaní prídavkov na deti, informatívny výpis z obchodného registra spoločnosti RB equity, s.r.o., e-mailovú komunikáciu navrhovateľky s odporcom zo dňa 18.03.2014, kópiu potvrdenia o trvalom pobyte navrhovateľky, kópiu daňového priznania k dani z príjmov právnickej osoby spoločnosti RB equity, s.r.o. za rok 2013, rozpis výdavkov na deti, rozpis mesačných výdavkov navrhovateľky, výpisy z účtu, doklady preukazujúce výdavky, potvrdenie od zamestnávateľa pre účely nároku na podporu v nezamestnanosti a potvrdenie zamestnávateľa o výške príjmu.

4. Poukázal tiež na vyjadrenie odporcu k návrhu, že dôvodom jeho odchodu zo spoločnej domácnosti boli povahové vlastnosti navrhovateľky, a nie jeho nová známosť. Z jeho bytu na ulici I. D. XX E. J. navrhovateľka odišla dobrovoľne, schválne a účelovo, bez akéhokoľvek pričinenia z jeho strany. Podľa neho jej skutočným dôvodom odchodu bolo obmedzenie jeho styku s maloletými deťmi a umelé navýšenie výdavkov navrhovateľky. Samotná navrhovateľka uviedla, že za odchodom stáli finančné dôvody. Navrhovateľka ho vydierala svojimi neúmernými finančnými požiadavkami, ktorých splnením podmieňovala svoje zotrvanie v byte. Odsťahovaním sa z bytu, hoci nemusela, si navrhovateľka podľa neho sama znížila svoju životnú úroveň, preto priznanie výživného na manželku nemôže byť v súlade s dobrými mravmi. Sťažovanie sa navrhovateľky na to, že celá starostlivosť o maloleté deti je na jej pleciach, považuje za zarážajúce, keďže práve navrhovateľka mu bráni v styku a starostlivosti o maloletých. Navrhovateľka bola k 01.06.2015 doktorantkou, avšak v tom čase už odovzdávala svoju dizertačnú prácu. Maloleté deti boli od leta 2015 umiestnené v predškolských zariadeniach. Uviedol, že od 01.06.2015 nič nebránilo v tom, aby navrhovateľka pracovala. V období od januára 2015 do 30.09.2015 však bez zjavných dôvodov nepracovala, spoliehajúc sa len na jeho výživné. Priznanie výživného v takomto prípade by preto bolo podľa neho v rozpore s dobrými mravmi. Od 01.10.2015 až do 20.04.2016 bola zamestnaná, pričom jej čistý mesačný príjem predstavoval sumu vo výške 725,- eur. Od tohto momentu medzi navrhovateľkou a odporcom neexistuje zásadný rozdiel v životnej úrovni, preto ani nie je daný dôvod na priznanie výživného na manželku. Poprel mesačné príjmy uvádzané navrhovateľkou, keď v roku 2014 mal príjem (spočívajúci v podieli na zisku advokátskej kancelárie, ktorej je spoločníkom a konateľom) vo výške 15.806,53 eur a v roku 2015 vo výške 25.805,08 eur.

5. Priznanie výživného na manželku mal za rozporné s dobrými mravmi aj z nasledovných dôvodov:

- navrhovateľka proti nemu podala návrh na zákaz jeho priblíženia k navrhovateľke (vedený na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 9C/329/2015), pričom návrh na nariadenie predbežného opatrenia bol právoplatne zamietnutý a konanie vo veci samej bolo zastavené pre nezaplatenie súdneho poplatku,
- navrhovateľka proti nemu podala návrh na zákaz styku rodiča s maloletými deťmi (pôvodne vedené na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 13P/141/2015, neskôr na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 11P/133/2015), pričom tento návrh bol právoplatne zamietnutý,
- navrhovateľka na neho podala trestné oznámenie pre týranie blízkej osoby a zverenej osoby (vedené na Okresnom riaditeľstve PZ Bratislava IV pod ČVS: M.-XXX/X-E.-J.-XXXX), pričom toto bolo hneď v nasledujúci deň odmietnuté,
- navrhovateľka na neho podala trestné oznámenie (aj keď sa jedná o anonymné trestné oznámenie, podľa jeho názoru ho podala navrhovateľka) pre šírenie nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby (vedené na Okresnom riaditeľstve PZ Bratislava IV pod ČVS: M.-XXX/X-E.-J.-XXXX), pričom toto bolo odmietnuté,
- navrhovateľka na neho podala trestné oznámenie pre podvod (vedené pôvodne na Okresnom riaditeľstve PZ Bratislava I pod ČVS: M.-XXXX/X-E.-J.-XXXX), ktoré bolo odmietnuté,
- navrhovateľka proti nemu iniciovala i konanie pred revíznou komisiou Slovenskej advokátskej komory, pričom jej sťažnosť bola vyhodnotená ako nedôvodná,
- navrhovateľka sa dopustila medzinárodného únosu detí do Českej republiky, keďže nesúhlasil s ich presťahovaním; Okresný súd Košice I uznesením sp. zn. 11P/133/2015 zo dňa 06.10.2015, potvrdeným

uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7Cop/311/2015 zo dňa 16.12.2015, zamietol návrh navrhovateľky na udelenie súhlasu s premiestnením maloletých do cudziny, no navrhovateľka i napriek tomu maloleté deti v cudzine zadržavala; v Českej republike preto inicioval konanie o návrat, pričom v konaní pred Mestským súdom v Brne pod sp. zn. 40 Nc 2501/2016 bolo dňa 28.04.2016 rozhodnuté o tom, že navrhovateľka je povinná vrátiť maloleté deti na územie SR,
- navrhovateľka si vo vzťahu k nemu neplní svoju informačnú povinnosť, pretože mu dlhodobo odmieta poskytovať akékoľvek informácie týkajúce sa zdravotného stavu maloletých detí.

6. Konštatoval, že odporca na preukázanie svojich tvrdení predložil rozsudok Okresného súdu Bratislava IV č.k. 13P/281/2014-640 zo dňa 15.03.2016, odvolanie proti uzneseniu Okresného súdu Košice I č.k. 11P/133/2015-358 zo dňa 06.10.2015, vzájomnú sms komunikáciu, návrh na začatie konania o rozvod zo dňa 28.10.2014, doplnenie návrhu na vydanie predbežného opatrenia zákazu styku rodiča s deťmi zo dňa 21.05.2015, e-mailovú komunikáciu navrhovateľky ohľadom dizertačnej práce, potvrdenia o návšteve jasli, potvrdenie zamestnávateľa navrhovateľky o príjme za obdobie od 10/2015 do 01/2016, uznesenie Okresného súdu Bratislava IV č.k. 13P/141/2015-41 zo dňa 02.06.2015, jeho rozhodnutia ako jediného spoločníka advokátskej kancelárie o rozdelení zisku za rok 2014 a rok 2015, výpisy z účtov odporcu, doklady preukazujúce jeho výdavky na maloleté deti, uznesenie Okresného súdu Bratislava IV č.k. 9C/329/2015-47 zo dňa 03.09.2015, trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby, zápisnica z výsluchu zo dňa 29.09.2015 ČVS: M.-XXX/X-E.-J.-XXXX, uznesenie OR PZ BA IV ČVS: M.-XXX/X-E.-J.-XXXX zo dňa 30.09.2015, trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu šírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby, uznesenie OR PZ BA IV ČVS: M.-XXX/X-E.-J.-XXXX zo dňa 06.08.2015, zápisnicu z pojednávania na Okresnom súde Bratislava IV zo dňa 18.06.2015 v konaní vedenom pod sp. zn. 13P/281/2014, zápisnicu o výsluchu osoby ČVS: M.-XXX/X-E.-J.-XXXX zo dňa 24.09.2015, výzvu SAK na vyjadrenie zo dňa 28.09.2015, trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu podvodu, oznámenie SAK o odložení veci zo dňa 07.12.2015, odpoveď navrhovateľky zo dňa 10.01.2016, správu Mestského úradu Černošice zo dňa 15.01.2016 zo šetrenia pomerov maloletých, zápisnicu z pojednávania pred Mestským súdom v Brne sp. zn. 40 Nc 2501/2016 zo dňa 28.04.2016, jeho e-mailovú komunikáciu s lekárom maloletých detí, daňové priznania k dani z príjmov.

7. Súd prvej inštancie uviedol, že navrhovateľka vo svojom vyjadrení doručenom mu dňa 18.11.2016 poprela odporcove tvrdenia o rozpore jej správania s dobrými mravmi. Konanie o zákaz priblíženia odporcu k nej iniciovala z dôvodu systematického teroru zo strany odporcu. Dôvodom na podanie návrhu na zákaz styku odporcu s maloletými deťmi podľa nej bolo, že odporca vrátil maloleté deti v stave hraničiacom s fyzickým týraním. Poprela, že by iniciovala konanie proti odporcovi pred Slovenskou advokátskou komorou. Do Prahy sa odsťahovala z dôvodu zlej finančnej situácie, našla si tam prácu, pričom po celý čas deklarovala, že jej odchod do G. je len dočasný. Naopak odporca sa dopustil konania v hrubom rozpore s dobrými mravmi, keď opustil rodinu s maloletými deťmi a našiel si novú mladšiu priateľku. K tomuto vyjadreniu navrhovateľka priložila potvrdenia z ambulancie klinickej psychológie a od psychiatra, emailovú komunikáciu navrhovateľky s odporcom zo dňa 18.03.2014 a záznam z vyšetrenia maloletej S.É. J. zo dňa 31.05.2015 konštatujúci pomliaždenie lakťa (contusio cubiti).

8. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol právne ju posúdiac podľa ust. § 71 ods. 1 Zákona o rodine (z. č. 36/2005 Z.z., ďalej len „ZR“), § 75 ods. 1, 2 ZR, § 76 ods. 1 ZR, § 77 ods. 1 ZR, keď z rozsudku Okresného súdu Bratislava IV č.k. 13P/281/2017-640 zo dňa 15.03.2016, právoplatného a vykonateľného dňa 20.04.2016, zistil, že manželstvo navrhovateľky a odporcu bolo rozvedené. Na čas po rozvode manželstva manželia schválili rodičovskú dohodu, v zmysle ktorej sa obe maloleté deti zverili do osobnej starostlivosti matke, otec bol zaviazaný platiť na ich výživu 300,- eur mesačne na každé dieťa a 25,- eur mesačne na každé dieťa na tvorbu úspor; súčasne bol upravený styk otca s maloletými deťmi. Právne posúdil návrh na určenie výživného manželke a konfrontoval ho so zisteným skutkovým stavom, pričom dospel k záveru, že priznanie požadovaného výživného navrhovateľke by bolo v rozpore s dobrými mravmi. V plnom rozsahu sa stotožnil s právnou argumentáciou odporcu, v zmysle ktorej by priznanie výživného bolo v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko vyhodnotil, že navrhovateľka proti odporcovi iniciovala množstvo konaní s cieľom poškodiť odporcu, resp. sa mu pomstiť, pričom ani v jednom prípade nebolo vo vzťahu k odporcovi príslušnými orgánmi skonštatované protiprávne konanie. Naopak, mal za preukázané, že navrhovateľka sa vo vzťahu k odporcovi a k maloletým deťom dopustila prinajmenšom v jednom prípade konania, o ktorom príslušné orgány skonštatovali, že bolo v rozpore so zákonom.

9. Konštatoval, že vyživovacia povinnosť medzi manželmi vzniká uzavretím manželstva, nevyžaduje sa rozhodnutie súdu. Je viazaná na právnu existenciu manželstva a zaniká spolu s jeho zánikom zo zákonných dôvodov. Pokiaľ v priebehu konania dôjde k rozvodu, súd môže priznať výživné do času zániku manželstva. Výživné je pritom možné priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Uviedol, že v tomto konaní mohol priznať navrhovateľke výživné len za obdobie od 01.06.2015 (podanie návrhu) do 20.04.2016 (zánik manželstva).

10. Tiež dôvodil, že životná úroveň manželov by mala byť v zásade rovnaká, pričom konajúci súd vždy prihliadne aj na starostlivosť manželov o domácnosť. Ešte pred zisťovaním životnej úrovne manželov však musí skúmať, či by priznanie výživného nebolo v rozpore s dobrými mravmi. Na prípady rozporu s dobrými mravmi prihliada z úradnej povinnosti, ich danosť sa zisťuje podľa konkrétnych okolností každého jedného prípadu. Poukázal na judikatúru, ktorá v tejto súvislosti ustálila, že priznanie výživného môže byť v rozpore s dobrými mravmi napr. v prípadoch spôsobenia rozvratu rodiny či v prípade opustenia rodiny, keď ako konanie v rozpore s dobrými mravmi by bolo možné posudzovať aj prípady, keď oprávnený bez ospravedlniteľného dôvodu nevykonáva žiadnu zárobkovú činnosť aj napriek objektívnym možnostiam a svojim schopnostiam a svoju situáciu rieši požadovaním výživného. Za rozporné s dobrými mravmi môže byť podľa súdu prvej inštancie rovnako považované konanie oprávneného spočívajúce v iniciovaní rôznych vymyslených, šikanóznych civilných, priestupkových či trestných konaní, ktoré nemajú základ v skutočnosti a ktorých jediným cieľom je potrestať či pomstiť sa povinnému. Podávanie rôznych vymyslených návrhov s cieľom poškodiť iného mal nepochybne za konanie v rozpore s morálnymi princípmi všeobecne platnými v demokratickej spoločnosti (a o to viac vo vzťahu medzi manželmi), v ktorej sa uplatňujú vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomný rešpekt. Podávať rôzne návrhy či trestné oznámenia je síce právom každého jednotlivca, avšak aj výkon práva môže byť podľa súdu prvej inštancie zneužívajúci, a teda v rozpore s dobrými mravmi, pričom takémuto konaniu nemožno priznať právnu ochranu. Uviedol, že je na súde, aby v každom konkrétnom prípade posúdil, či sa jedná len o využitie práva, alebo už o jeho zneužitie, a teda o konanie v rozpore s dobrými mravmi.

11. Optikou vyššie uvedených úvah dospel súd prvej inštancie k záveru, že navrhovateľka sa vo vzťahu k odporcovi dopustila takého konania, pre ktoré by priznanie výživného bolo v rozpore s dobrými mravmi. Pripomenul, že síce odporca opustil spoločnú domácnosť, avšak i naďalej umožňoval navrhovateľke bývať s maloletými deťmi v byte odporcu, platil za služby spojené s užívaním tohto bytu a prispieval na výživu maloletých detí. Naopak v konaní mal za nepreukázané, že by odporca navrhovateľku z tohto bytu v J. vyhnal, keď mal za skôr pravdepodobné, že navrhovateľka odst'ahovaním sa do T. ku svojej matke riešila svoju zlú životnú (finančnú) situáciu, príp. tým chcela odporcovi sťažiť kontakt s maloletými deťmi. K týmto úvahám súd prvej inštancie viedli všetky nasledovné kroky navrhovateľky, ktorá následne proti odporcovi iniciovala množstvo konaní, pričom ani jedno z obvinení sa neukázalo ako pravdivé. Mal za preukázané, že navrhovateľka proti odporcovi podala návrh na zákaz priblíženia odporcu k navrhovateľke, pričom návrh na nariadenie predbežného opatrenia bol právoplatne zamietnutý a konanie vo veci samej bolo zastavené pre nezaplatenie súdneho poplatku. Navrhovateľka proti odporcovi podala návrh na zákaz styku rodiča s maloletými deťmi, pričom tento návrh bol právoplatne zamietnutý, pričom v konaní o rozvod navrhovateľka súhlasila s rodičovskou dohodou, v zmysle ktorej je odporca oprávnený stýkať sa s maloletými deťmi. Navrhovateľka na odporcu podala trestné oznámenie pre týranie blízkej osoby a zverenej osoby, pričom toto bolo odmietnuté. Navrhovateľka na odporcu podala trestné oznámenie pre šírenie nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby, pričom toto bolo odmietnuté. Aj keď sa jednalo o anonymné trestné oznámenie, podľa názoru súdu prvej inštancie je z jeho formy i obsahu nepochybné, že ho podala navrhovateľka. Navrhovateľka na odporcu podala trestné oznámenie pre podvod, ktoré bolo odmietnuté. Navrhovateľka proti odporcovi iniciovala i konanie pred revíznou komisiou Slovenskej advokátskej komory, pričom jej sťažnosť bola vyhodnotená ako neopodstatnená. Predmetné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu podvodu zaslal Slovenskej advokátskej komore právny zástupca navrhovateľky, ktorému ako právnikovi muselo byť zrejmé, že Slovenská advokátska komora na základe takéhoto listu začne proti advokátovi konanie. Za absurdný vyhodnotil tiež argument navrhovateľky, že ona (resp. jej právny zástupca) toto trestné oznámenie Slovenskej advokátskej komore nezasielala, keď navrhovateľka bola jediná, kto disponoval predmetným trestným oznámením, a to s výnimkou orgánov činných v trestnom konaní, ktoré by však k takémuto trestnému podaniu pripojili prípis s uvedením spisovej značky, resp. identifikačného čísla spisu. Navrhovateľka sa dopustila tiež medzinárodného únosu maloletých detí do Českej republiky,

keďže odporca nesúhlasil s ich presťahovaním. Okresný súd Košice I uznesením sp. zn. 11P/133/2015 zo dňa 06.10.2015, potvrdeným uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7Cop/311/2015 zo dňa 16.12.2015, zamietol návrh navrhovateľky na udelenie súhlasu s premiestnením maloletých do cudziny, no navrhovateľka sa i napriek tomu s maloletými deťmi v cudzine zdržiavala. Odporca preto v Českej republike inicioval konanie o návrat, pričom v konaní pred Mestským súdom v Brne pod sp. zn. 40 Nc 2501/2016 bolo dňa 28.04.2016 bolo rozhodnuté o tom, že navrhovateľka je povinná vrátiť maloleté deti na územie Slovenskej republiky, čo navrhovateľka aj následne urobila.

12. Z vyššie uvedeného mal súd prvej inštancie za nepochybné, že navrhovateľka na odporcu podala tri trestné oznámenia, ktoré boli odmietnuté, podala na neho podnet na Slovenskú advokátsku komoru, ktorý bol vyhodnotený ako nedôvodný. Navrhovateľka sa proti odporcovi domáhala zákazu priblíženia, pričom jej nebolo vyhovené, taktiež sa domáhala zákazu styku odporcu s maloletými deťmi, pričom tento návrh bol zamietnutý. Naopak ona sama sa dopustila medzinárodného únosu maloletých detí, pričom od svojho protiprávneho konania upustila až po rozhodnutí Mestského súdu v Brne. Právne posúdil, že všetky tieto konania vo vzájomnom súhrne dosahujú takú vysokú intenzitu rozporu so zásadami slušnosti a tolerancie medzi manželmi, že návrhu navrhovateľky na priznanie výživného proti odporcovi pre rozpor s dobrými mravmi nevyhovelo.

13. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), keďže zákon vo veciach výživného plnoletých osôb nestanovuje inak a keďže neboli splnené ani podmienky podľa § 55 CMP.

14. Proti tomuto rozsudku podala riadne a včas odvolanie navrhovateľka a žiadala ho zmeniť a vyhovieť tak jej návrhu na určenie výživného na manželku. Poukázala na to, že návrhom zo dňa 01.06.2015 žiadala o nariadenie neodkladného (pôvodne predbežného) opatrenia, ktorý návrh súd prvej inštancie síce zamietol, avšak v dôsledku jej odvolania toto rozhodnutie zmenil Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 21.08.2015 č.k. 14Co 397/2015 tak, že odporcovi uložil povinnosť platiť jej výživné vo výške 200,- eur mesačne. Uviedla, že odvtedy sa v jej živote nič nezmenilo a má nárok na požadované výživné. Namietala, že by vo vzťahu k odporcovi iniciovala šikanózne konania, keď podľa nej neexistuje dôkaz o tom, že proti nemu iniciovala trestné oznámenie ohľadom šírenia nebezpečnej choroby a ani disciplinárne konanie na Slovenskej advokátskej komore. Iniciovala len dve trestné oznámenia, na ktorých i v súčasnosti trvá, keď je zrejmé, že skutková podstata týrania blízkej a zverenej osoby sa preukazuje ťažko. Uviedla, že navštevuje psychológa a psychiatra, a že tieto návštevy pred uzavretím manželstva s odporcom nepotrebovala. Dala do pozornosti, že odporca zbil ich dvojročnú dcéru spôsobom, že neovládala ľavú ruku. Spochybnila i záver OČTK, že podpis na zmluvách, ktorého platnosť namietala, je odporcov. Nerozumela právnomu názoru súdu prvej inštancie o tom, že sa dopustila únosu maloletých detí, keď v Českej republike sa zdržiavala len za účelom získania potrebnej praxe pre zamestnanie a dodržiavala pri tom stanovený styk otca s deťmi. Namietala skutkové zistenie súdu prvej inštancie, že žila s deťmi v byte odporcu bez finančnej kompenzácie, keď to bol odporca, ktorý opustil spoločnú domácnosť pre novú známosť a ona až následne odišla s deťmi k rodičom do T.. Uviedla, že odporca má mesačný príjem vo výške 4.500,-eur a k tomu pravidelné kvartálne odmeny vo výške päťnásobku mesačnej odmeny, pre ktorú skutočnosť mala jej návrh na určenie výživného s ohľadom na zásadu rovnakej životnej úrovne manželov za opodstatnený. Žiadala, aby odvolací súd prihliadol na jej osobnú starostlivosť o domácnosť a maloleté deti. Súdu prvej inštancie vytkla, že neprihliadol na súdnu judikatúru. Poukázala tiež na svoje zdravotné problémy súvisiace s nestarostlivosťou odporcu o domácnosť a deti.

15. Odporca v rámci svojho vyjadrenia k odvolaniu navrhovateľky realizovaného elektronickým podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 08.12.2017 žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Nestotožnil sa s názorom navrhovateľky o dôvodnosti jej nároku na výživné s odkazom na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave o nariadení neodkladného opatrenia, ktorým mu bola uložená povinnosť platiť jej výživné vo výške 200,-eur mesačne, keďže v konaní o nariadení neodkladného opatrenia neboli zisťované skutočnosti týkajúce sa jej konania v rozpore s dobrými mravmi a v tomto smere nebolo vykonávané dokazovanie. Uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia bolo navyše v dôsledku zmeny pomerov na strane navrhovateľky právoplatne zrušené uznesením súdu prvej inštancie zo dňa 18.12.2015 č.k. 11C 330/2015-200 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31.03.2016 č.k. 4Co 116/2016-330. Uviedol, že v konaní bolo preukázané iniciovanie trestného oznámenia pre šírenie nebezpečnej choroby navrhovateľkou, ako aj disciplinárne konanie pred SAK, keď

dôkazy v tomto smere súd prvej inštancie podľa neho vyhodnotil správne, a to s ohľadom na formálnu stránku predmetných podaní a nelogickosť takéhoto postupu inými subjektmi. Poukázal na to, že v ostatných konaniach (trestné i návratové) boli tvrdenia navrhovateľky vyhodnotené ako jednoznačne nedôvodné. Vyjadril názor, že pri iniciovaní trestného oznámenia pre týranie blízkej osoby navrhovateľka zavádzala OČTK, nakoľko svoje tvrdenia následne v doplnení svojho vyjadrenia zo dňa 17.07.2015 pred týmito orgánmi poprela. Tiež uviedol, že navrhovateľka navštevuje psychiatrickú ambulanciu od roku 2006, keď manželstvo uzavreli v roku 2008. Rovnako bolo právoplatne odmietnuté trestné oznámenie pre podvod. Pozornosť upriamil na to, že navrhovateľka porušila jeho rodičovské práva medzinárodným únosom ich maloletých detí do Českej republiky, ktorú skutočnosť konštatoval Mestský súd v Brne. Doplnil, že navrhovateľka s ním žila od roku 2008 do roku 2014, a za toto obdobie neiniciovala vo vzťahu k jeho osobe žiadne trestné alebo disciplinárne konanie a takto začala konať až po podaní návrhu na rozvod manželstva jeho osobou a keď nesúhlasil s jej neúmernými finančnými požiadavkami v záujme zastrašiť ho, čo označil za konanie v rozpore s dobrými mravmi odôvodňujúce nepriznanie výživného. Uviedol, že navrhovateľku s deťmi z bytu nevyhnal, ale ona sa dobrovoľne odsťahovala do T. k svojej matke, aby bránila v jeho styku s maloletými deťmi. Mal za to, že navrhovateľka svoje tvrdenia v tomto smere v konaní pred súdom prvej inštancie nepreukázala. Tvrdil, že dôvodom jeho odchodu zo spoločnej domácnosti nebola nová známosť, ale výlučne povahové vlastnosti a správanie navrhovateľky. Pripomenul, že platil úhrady na vedenie spoločnej domácnosti a navrhovateľka mohla študovať a náklady na bývanie uhrádzal i po jeho odchode z bytu a platil dobrovoľne výživné na deti. Namietal, že by sa navrhovateľka venovala v rozhodnom období dennému štúdiu v Bratislave, keď od decembra 2014 žila v T.. V danom období iba dokončovala dizertačnú prácu, čo podľa jeho názoru nie je prekážkou v zamestnaní sa.

16. Ďalšie písomné podania v rámci odvolacieho konania podané neboli.

17. Podľa ust. § 1 CMP podľa tohto zákona súdy prejednávajú a rozhodujú veci ustanovené v tomto zákone.

18. Konanie vo veciach výživného plnoletých osôb je upravené v ôsmom diele prvej hlavy druhej (osobitnej) časti CMP.

19. Podľa ust. § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak.

20. Podľa ust. § 395 ods. 1 CMP ak § 396 neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

21. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec podľa § 378 ods. 1, § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez pojednávania s poukazom na ust. § 385 ods. 1 CSP a postupom podľa § 219 ods. 3 v spojení s § 378 ods. 1 CSP. Dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné. Súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie správnym smerom a v rozsahu potrebnom pre posúdenie opodstatnenosti jej návrhu na určenie výživného proti odporcovi, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil a na vec aplikoval zodpovedajúce právne normy, ktoré aj správne vyložil. Svoje skutkové a právne závery v napadnutom rozhodnutí aj náležite a podrobne odôvodnil (§ 220 ods. 2 CSP), náležite sa vysporiadal s podstatnými tvrdeniami strán sporu (účastníkov). Odvolací súd sa s jeho právnymi závermi stotožňuje a konštatuje ich správnosť (§ 387 ods. 2 CSP). V odvolaní uvádzané argumenty nie sú spôsobilé privodiť iný než napadnutým rozsudkom vyslovený právny záver o neexistencii zákonných predpokladov pre priznanie výživného navrhovateľke.

22. Podľa čl. 10 ods. 1 Základných princípov CMP dôkazy a tvrdenia účastníkov konania hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva.

23. Riadiac sa uvedeným princípom súd prvej inštancie správne vyhodnotil výsledky vykonaného dokazovania, ktoré výsledky viedli potom súd prvej inštancie k správne ustáleniu, že navrhovateľka vo vzťahu k odporcovi konala v rozpore s dobrými mravmi, keď skutočne práve v čase po podaní návrhu odporcu na rozvod ich manželstva iniciovala viac konaní s cieľom odporcu kriminalizovať a pracovne znevýhodniť, ktoré konanie inak ako rozporné s dobrými mravmi nemožno vyhodnotiť. Odvolací súd prihliadol na zjavnú neopodstatnenosť uvedenej iniciatívy navrhovateľky, keď všetky jej

oznámenia a podania boli príslušnými orgánmi vyhodnotené ako nedôvodné a bez prešetrenia veci boli vždy odmietnuté. Odvolací súd tak vyhodnotil v zhode s právnym záverom súdu prvej inštancie, že motívom konania navrhovateľky nebola ochrana svojich práv a oprávnených záujmov s následkom neúspešnosti v týchto konaniach, ale výlučne snaha o difamáciu odporcu bez ohľadu na úspech alebo neúspech v daných konaniach. Súd prvej inštancie zákonom zodpovedajúcim spôsobom vyhodnotil aj výsledky dokazovania vo vzťahu k iniciovaniu trestného oznámenia navrhovateľky o šírení nebezpečnej choroby odporcom a k iniciovaniu disciplinárneho konania pred SAK, a to vzhľadom na vyhodnotenie dôkazov tomto smere jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach, keď ustálenie iniciovania týchto konaní navrhovateľkou sa v kontexte s inými skutočnosťami a dôkazmi javí ako jediné logické a teda zákonné. Odvolací súd tiež prihliadol i na skutočnosť, že i v rámci občianskych súdnych konaní vedených proti odporcovi nebola navrhovateľka úspešná.

24. Na základe uvedeného potom súd prvej inštancie správne konštatoval, že konanie navrhovateľky vo vzťahu k odporcovi naplnilo znaky konania v rozpore s dobrými mravmi, ktorý princíp je potom jednak hmotnoprávnym základom pre nepriznanie výživného na plnoletú osobu (ust. § 75 ods. 2 Zákona o rodine) i v prípade, ak by nárok na priznanie výživného bol daný, zároveň je však aj princípom procesnoprávnym. Odvolací súd prihliadol i na čl. 1 Základných princípov CMP, podľa ktorého súd postupuje v konaní v súlade s ochranou verejného záujmu a práv zaručených zákonom a prihliada na dobré mravy, ako aj na čl. 2 ods. 2 uvedených princípov, veta druhá, podľa ktorého sa nikto nesmie dovoľávať slov a viet tohto zákona proti ich účelu a zmyslu podľa odseku 1, keď podľa tohto odseku článku 2 každé ustanovenie tohto CMP je potrebné vykladať okrem iného aj v súlade s princípmi, na ktorých tento zákon spočíva, medzi ktoré princípy patrí podľa čl. 1 i princíp prihliadania súdu na dobré mravy. Odvolací súd mal za to, že navrhovateľka sa proti odporcovi dovoľáva určenia výživného v rozpore so zásadou súladu dovoľávania sa tohto jej práva s dobrými mravmi, na ktorú skutočnosť bol povinný prihliadať.

25. Vo vzťahu k jednotlivých odvolacím námietkam navrhovateľky odvolací súd uvádza, že na neodkladným opatrením uloženú vyživovaciu povinnosť odporcu neprihliadol, keď táto povinnosť mu bola uložená bez vykonania dokazovania v kontexte súladu s dobrými mravmi a následne došlo i k jej zrušeniu vzhľadom na pracovné zaradenie sa navrhovateľky počnúc od 01.10.2015, a to uznesením súdu prvej inštancie zo dňa 18.12.2015 č.k. 11C 330/2015-200 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31.03.2016 č.k. 4Co 116/2016-330. Ohľadom odvolacích námietok navrhovateľky týkajúcich sa odmietnutia jej trestných oznámení sa odvolací súd vyjadril už vyššie. Pokiaľ ide o návratové konanie vedené pred Mestským súdom v Brne pod sp. zn. 40Nc 2501/2016, odvolací súd vychádzajúc z jeho právoplatnosti nemá oprávnenie právne závery uvedeného súdneho rozhodnutia nerešpektovať a polemizovať s nimi. Navrhovateľkou uvádzanú výšku príjmu odporcu mal za irelevantnú vzhľadom na zamietnutie jej návrhu na určenie výživného na manželku (plnoletú osobu) so zreteľom na ust. § 75 ods. 2 Zákona o rodine, t.j. z dôvodu, že i v prípade preukázania nároku navrhovateľky by priznanie výživného bolo v rozpore s dobrými mravmi, ktorá skutočnosť bola súdom prvej inštancie správne ustálená a bola prioritným dôvodom pre zamietnutie návrhu. Tvrdenia navrhovateľky o návštevách psychiatra a psychológa a jej starostlivosť o domácnosť odvolací súd preto ako sekundárne nevyhodnocoval. Navrhovateľkou tvrdený fyzický útok odporcu na maloletú dcéru odvolací súd taktiež nevyhodnocoval, keďže tvrdené konanie odporcu bolo predmetom dokazovania v konaní o zákaze styku otca s maloletými deťmi vedeného pred Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 11P 133/2015.

26. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd vyhodnotil všetky odvolacie námietky navrhovateľky za nedôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

27. O nároku účastníkov na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 52 CMP v spojení s ust. § 378 ods. 1 CSP, keďže ani v odvolacom konaní nedospel k záveru, že by postup podľa ust. § 55 CMP s ohľadom na okolnosti prípadu bol spravodlivý.

28. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).